

Nhờ Bác Số Tõ

Cuộc đời tôi tiếp tục trôi một cách buồn nan, Kiếm vẫn bỏ "yêu sinh lý" nên hai vợ chồng tôi làm về ai lo phần này ăn ngủ rồi lo tiếp. Hôm nay tôi hay bỏ bữa lỏng, uống thuốc mãi không khỏi, nói chuyện với ba bạn làm móng tay, ba ta chẳng ông Tõ là bác số chính hình chĩa bữa lỏng rất hay. Nên khám phải có hen, phong mạch sang trong mắt rồi. Có ý ta bữa tôi vào phòng khám ngồi đợi. Phòng khám có ghế ngồi, có cái bàn nam cao ngang ngực, và chung quanh nhiều máy móc.

Tôi nằm lơ lửng nhìn quanh thì ông bác số mở cửa vào. Bác số chống trên đôi bàn mỗi, ngồi cao to, nói cười vui vẻ. Ông kéo ghế ngồi lại gần, ngắm nhìn tôi từ bữa nên chán, hỏi han về bệnh tình của tôi. Ông hỏi có nặng nhiều, có mang nang không, tôi nói chẳng quanh quẩn việc nhẹ trong nhà. Ông hỏi việc vợ chồng làm tình thương ô tô thế nào. Tôi hỏi ngạc nhiên, thì ông giải thích, có những ô tô thế để làm cho bữa lỏng. Tôi ngơ ngác ngưng, cười nháp, lâu nay vợ chồng không có gì hết. Ông hỏi tại sao, tôi lí nhí nói chồng tôi yêu sinh lý. Ông nói: "sorry about that", rồi kêu có ý ta bữa tôi qua phòng quang tuyến chụp song lỏng. Có ý ta bảo tôi cười hết nỗi ra, tôi hỏi có bỏ nỗi lot không, có gặt bữa. Có cho tôi mặc cái áo choàng băng vai, ngan tay, quang nằm trồi lại, hô phía sau lỏng. Chụp hình xong tôi trở lại phòng khám.

Bác số Tõ bảo tôi lại ngồi ô ban khám. Ông bữa tay nan dọc theo song lỏng, hỏi có bữa không. Thốc tình ngon tay ông nan tôi cảm thấy dễ chịu. Tôi trả lời: "dạ không, bác số bop nhờ vậy em lại bớt bữa". Ông cười, xoa lỏng tôi lần nữa rồi bảo tôi nam ngửa lên khám. Ông chống một bên bàn, một tay nắm ngay xương mu, tay kia cảm hai cơ chân bữa ngóc lên, hỏi tôi có bữa không. Cái áo choàng tut xuống ngang đùi. Ông bồng lại chống cuối bàn ngay giữa hai chân tôi, rồi gập ngóc bữa gọi lại, bữa cho có lên, lại hỏi: "có bữa không". Tôi nói không, thì ông bữa ăn thêm tí nữa, làm cho lỏng tôi cong lên, cái áo choàng bữa tốc ngóc một hông ngang bụng. Ông tiếp tục kéo hai chân tôi mà bữa ngóc lại nhiều lần, mặt chăm chăm giữa hai khe đùi tôi.

Vừa lúc đó có ý ta bữa tam phim vào. Ông cho tôi theo lại cái băng soi phim, giảng cho tôi là cơ gai xương song chơi này, chơi này, chơi kia bữa hơi ve. Ông nói phải trở lại nhiều lần nữa ông cho chạy máy và bữa chỉnh lại.

Lần hen sau vào buổi chiều, tôi vừa nên thì có ý ta ra về. Ông bảo tôi cười nữa, mặc cái áo choàng nhờ lần trồi, lại nam ngửa lên một cái bàn bên tông gọi là bàn kéo cột song. Ông cột ngang bụng tôi xuống băng cái giày da, ô dôi thì ông bữa ngóc cái áo choàng lên hô tôi nữa, rồi cột hai đùi xuống bàn. Ông bấm máy cái nút, cái bàn thốc số gom hai bữa cat ngang, khi nên chạy thì có tiếng rừ rừ, hai mảnh bàn từ từ nhích xa nhau, tôi cảm thấy rất bữa cái lỏng. Cái bàn tiếp tục nhúc nhích nhiều lần. Ông tắt máy, rồi bảo tôi nam sấp xuống, hai vạt áo choàng hô lỏng phanh ra hai bên, ông nan bop cho tôi từ vai xuống khắp cái lỏng tràn tôi tràn xương cụt, bàn tay ông xoa to mà gan guốc bop rất mạnh, vừa bữa mà vừa bữa. Tôi thấy rơn rợn, ngóc nhúc nhích. Một lúc sau, ông bảo tôi nam ngửa lại, rồi quang tay sau vai mà bữa cho tôi ngồi dậy. Ông nói cần làm ít ra tuần hai lần.

Những buổi hen sau bữa vào buổi chiều, lúc có ý ta bữa ra về. Sau nhiều lần, tôi thanh thân thiện với bác số Tõ. Ông nói có tam số buồn, ba vợ tôi học thêm buổi tôi, mỗi một tháng Mỹ con trẻ làm, bữa giờ nằm lo thu tục lý dờ. Ông phê bình đời sống sinh lý của tôi: "nặng lãng phí tuổi xuân, lúc già hỏi không kịp", hay là: "sinh lý không bữa thỏa mãn, nhiều khi phát bệnh tâm thần". Tôi nghe thấy thấm thía, muốn ôm ngay lấy ông mà khóc: "em nằm bỏ tam thân rồi nè". Chuyện tro và cỡ chẳng ngày càng thân mật, nên khi ông hen gặp nhau bữa chửi hôm cuối tuần, tôi nhận lời liền.

o o o

Tôi nói với Kiếm là bữa nhanh bài ăn trưa với mấy ba bạn tôi mỗi về. Tôi biết chắc hôm nay bác số Tõ và tôi sẽ bữa mo ten làm tình với nhau, nên trong lòng hao hốc rạo rức, vì xác thịt bữa nín nhịn lâu rồi. Trong khi tam, tay tôi lần lần xoa ngóc rồi râm râm bên dôi, lơ lơ nhô lại những lần làm tình cuồng nhiệt từ trồi, tổng tổng lát nữa bữa ôm áp nam trong vòng tay rắn chắc của bác số Tõ, tôi thấy ngóc nóng rần rần.

Tôi mặc cái áo T-shirt không xu cheng, ngóc nói lên hai gò này này, và cái quần jean Guess có zipper kéo ngay phía trồi rất khiêu gợi. Hen nhau ô bữa xe chơi phong mạch, bác số Tõ anh anh em em với tôi, khen nếp, khen sexy, làm tôi phân phó cả ngóc.

Xe bữa ra khỏi thành phố, ông chẳng lại có một tay, tay kia bữa sang ôm trên vai tôi, rồi lần trong áo mà nan bop bầu vú, ngon tay gay gay cái nuôm vú làm tôi sống nên, vú căng cứng mà mũi bữa bên dôi thì bữa ra bữa ra. Tay ông lần xuống vuốt mạnh bên đùi tôi, ông than cái quần jean quá dày. Ông liếc nhìn cái díp quần, tay lần lần muốn kéo nó xuống. Tôi thóp bụng lại cho dễ kéo, vạt quần mở ra, ông thốc ngay tay vào rồi luôn lách dôi lần ný lỏng mong mà móc ngon tay rúc rích trong cái khe nằm ôôt sùng. Tôi sống cứng ngóc, dồn lên, muốn cho cái ngon tay ngoáy sâu nữa, mạnh nữa, cho bữa khi rung mình sống khoái một chap mỗi thôi.

Vừa vào trong phòng , ông ôm tôi hôn ngẫu nhiên, tay ông bập thòt ran chắc siết chặt làm tôi muốn nghét thò. Ông bế bổng tôi đặt lên giường, lột ngực cái áo ra, rồi vừa xuyết xoa khen ngực tôi hấp dẫn, vừa xoa tay ra mà nắn bóp thật mạnh. Ông làm tôi ãu, những làn hồng lên vì cái vu bờ nghiêng đôi bàn tay ran ròi . Mặt tôi mê lờn , miệng thò hơn hên , ông Tò một tay vịn bóp vu , một tay mê nút quan đin rồi kéo tuốt xuống cùng với quan lột. Tôi trần truồng trên giường, ông cùng với cái còi hết quan áo , treo lên giường nặng đang chần hai bên sườn tôi. Chờ bao giờ tôi thấy cái cu lạng vừa to vừa dài nhỏ vậy. Nó dài nhỏ cái cánh tay , lưng lạng tôi gần ãu gọi , vồn ngồng lên mà ãu tía nhỏ mao ga. Tôi rung mình nũng nũng khắp ngò. Bên đôi bưng, cái miệng đôi mạp may hai bên mẹp dày mỏng lên ỏa nõc , chồ ãi... Ông quì xuống , ãu rủa ngực ngoác quết chầm mu rồi ca ca vào cái búp non làm nó công lên , ông vồn tay nắn công hai còi tay tôi làm tôi ãu ãiêng, ãi nghiêng xuống mặt giường rồi bụm hai bên vu , tôi nhỏ phát cuồng phát dài . Lờl ông lạt leo liếm bấu vu, rồi tồ tồ xuống bưng, tay vịn nắn chắc hai còi tay tôi không cho còi quay, ông cúi gục ngay giữa cái con của tôi mà ãi lờl liếm dọc theo khe tồ đôi lên, nắn mọt cái búp . Tôi sống quai dày dứa , muốn vùng tay ra ôm lấy ông, những vắn bờ ãi chặt xuống giường. ãiêng me tôi thò dọc, thì thấy ông nhóm dứa, mọt cái tui xạch nhỏ bên giường lay ra may mạnh vai dài. Ông nhanh tay cọt tay tôi vào chần giường. Xong lại liếm mọt khắp ngò làm cho tôi ãiêng công tôi tại , tay bờ cọt chặt rồi, tôi đang chần ra vắn mình dày dứa . Ông nắn mọt cái búp nhụy ãi mọt thòi làm tôi giắt lên bần bần , ãi ỏ me ãi. Rồi ông cọt nốt hai còi chần tôi bước chần vào hai chần giường phía đôi. Tôi sống qua muốn long lờn lên mà tay chần bờ cọt chặt , chồ con cách ỏn ngò lên mà ren rồ. Con may miệng vai dài, ông quan tron ngang ngực tôi ngay đôi vu, rồi cọt sang hai bên giường. Tôi bờ troi ghì xuống giường, nũng qua mà không nhúc nhích ãi muốn ãiêng lên. Bấy giờ ông quì ngay bên sườn tôi, một tay thì vừa bóp vu thật mạnh vừa veo bầm vào cho tôi ãu ãiêng, tay kia rồ rầm cái mu rủa rồi tôi thấy may ngon tay thò mạnh. Cái mọt mẹp bên đôi cầ ra, nhỏ chờ bao giờ ãi cầ cầ cho ãi nhỏ vậy . ãi may ngon tay ngo ngoay cao bên tron, tôi sống tồ tron ruot sống ra , ren la ỏ ỏ , nõc miệng trao bên mẹp . Ông cúi hơn lên mọt tôi, le lờl mọt mọt, rồi hỏi : " sống không em?" Tôi vừa thò vừa nói : " em sống ". May ngon tay vắn tiếp tục thò mạnh , ngoay nghiêng. Ông lên giọng hỏi to : " em sống ô ãi ? ", tôi lờ mọt trả lời : " em sống . . . " . Ông la lờ tiếng: " em sống cái lờn ", tôi lặp lại nhỏ cái may: " em sống cái lờn ". .. Ông vừa thò mạnh nõa , vừa hét lên : " NOI TO LEN !... EM SỐNG CÁI LON!" Tôi thò hong học , còi nói thật to : " EM SỐNG CÁI LOONN!!!" Tay kia ông veo , bấu thật ãu lên vu lên vai lên ngực lên bưng tôi. Tôi sống công ngò ra, liếc nhìn cái con cu ãi lờ lúc lác bên hông. Bấy giờ ông mọt xoay ngò ngò chồ mòng vào mặt tôi rồi cúi xuống hai tay móc vào kéo cầ hai mui mít nhỏ muốn xe rách ra , cái con của của tôi hong ra mà không ãi cầ ních cho ãi, tôi công công dày dứa du ãiêng bờ troi chặt. Cái búi với hai hơn lúc lác ngay trồc mặt , tôi còi nghe còi lên những bờ troi nghiêng nõi ngực, lờl le ra thêm khat. Dung hết sức , mọt ngoc ãi ãu lên ngang tam, tôi ha miệng ra mà ngậm hai cái hơn tron miệng , tôi mọt, tôi liếm, hai cái hơn tron trồ qua làn da búi tron lờ ãi miệng , cái cu lạng chồ vồn ngay gần tam muốn nuot trồc mà miệng ãi không tôi. Ông chồ mòng lên cho cái ãu rủa vừa chầm mọt tôi, tôi le dài lờl ra liếm những nõ lại bấn qua mọt bên, tôi ren gồ gồ, ông vắn gục liếm đôi chim tôi, hỏi vồn lên: " em muốn mọt con các anh không ? ", tôi theo thao : " em mọt con các ". Ông la lên: " EM MUT CON CAC !" Tôi vừa ren vừa lên giọng : " EM . . . MUT ... CON CAC!!! Cái cu lạng hai thập xuống, tôi đau miệng ra ngoam lấy nõ mà mọt , ãi tôi gục gục, cái ãu rủa ãi ãi ãi miệng , thút sau, trồ trồc , tôi muốn nuot trồc qua còi hong. Tôi ãi sống tại tôi thì ông rút phốt nõ ra , tôi ỏ ỏ thêm thuong , liếm mẹp , mặt lờ ãi. Ông quay nắn ãi lên tôi, rồi ãi thò cái cu lạng , cái cút thò nắn nắn công nhỏ sát ãi tuốt tan ãi . Tôi công ngò ngò phỏn lên, vắn ãi ra cho cái mui mít mọt rong hông ãi còi con lờn trồc trồc ngáp ãi. Hai tay tôi vừa ãi còi troi, tôi vớ núm lấy lờn ông ghì xuống, thò hông hỏc. Ông bong gục xuống vai tôi mà cầ cho tôi ãu ãiêng, ô đôi thì tổng chấp tổng chấp nhóm cao mòng lên mà đập thòc thật mạnh , cái ãu rủa công ngạc nắn thun thút ãi thau ruot, vừa ãu nỏi, vừa sống náy ngò lên . Tôi ren : " ỏ, ãi qua, sống qua ". Ông hỏi : " ãi cái gì, sống cái gì ? " rồi ỏn ngò lên mà đáp liến hỏi, tôi lừ rừ tron còi sống khoai : " ãi cái lờn qua, sống cái lờn qua..." . Ông nghiêng mạnh chòi cái mu , một tay xoa ra bóp rít hai vu lại mà nghiêng xuống, tay kia giàng thang ra tát bóp bóp vào mặt tôi , tôi ãu qua , ren rồ: " ỏ ãi em qua , sống em qua ". Tôi dày dứa, toan than rờn rờn nũng hông hỏc , nhất la tron ãi lờ chim tôi, ãi te dài mà sống me man, tôi lờ lờ bay bong ngát ngò không con biết gì nõa.

Oregon, tháng 9 năm.... . . .
Mrs Kiem Doan (Phạm thò Nguyệt)

Tác gia: Noan Kiem
Danh hiệu: Phạm Thò Nguyệt
Ngõôi Viet Lai: Tuyet Van